

Έρωτας για τον Θεό - Του π. Δημητρίου Μπόκου

[/ Γνώμες](#)

ΕΡΩΤΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΕΟ

[Του π. Δημητρίου Μπόκου](#)

Εντύπωση προκαλεί ότι μας προσκαλεί σε μέγα δείπνο ο Θεός, αλλά εμείς προσπαθούμε πάση θυσία να το αποφύγουμε. Εκείνος μας υπόσχεται χαρά και καλοπέραση, εμείς, κολλημένα στα δικά μας, προτιμάμε τη μιζέρια μας. Και οι δικαιολογίες μας; Πραγματικά για κλάματα. Προφασιζόμαστε δουλειές, φροντίδες και διάφορα (Κυριακή 1Α΄ Λουκά).

Ανάμεσα στις «σημαντικές» αιτίες που προβάλλουμε για να δικαιολογήσουμε την αποχή μας από το πλούσιο και πανευφρόσυνο τραπέζι του Θεού, είναι και το «γυναίκα έγημα». Η οικογένεια. Οι μέριμνες για τη συντήρηση και την προκοπή της δεν μας αφήνουν περιθώριο για ενασχόληση με τον Θεό.

Η οικογένεια όμως μας δόθηκε για καλό. Έπλασε ο Θεός την Εύα από την πλευρά

του Αδάμ και την έφερε μπροστά του για να τον βοηθάει στον μεγάλο σκοπό του, όχι να τον εμποδίζει. Να τον συντροφεύει στη μεγάλη του προσπάθεια για τη θέωση. Τους ευλόγησε και τους δύο να κάνουν παιδιά και να τα χαίρονται. Να τα έχουν συνοδούς στην πορεία τους προς τον έσχατο προορισμό τους, να φτάσουν όλοι μαζί στη Βασιλεία του Θεού.

Πώς γίνεται τώρα εμείς να τα βλέπουμε όλα αντίστροφα; Να θεωρούμε κατάρρα την ευλογία του Θεού; Και την οικογένεια εμπόδιο στο κάλεσμά του να τον συναντήσουμε πρόσωπο προς πρόσωπο, να βρεθούμε σε μια σχέση άμεσης κοινωνίας και αληθινής αγάπης μαζί του; Θέτουμε αμέσως δυο ευλογημένες πραγματικότητες, την οικογένεια και τον Θεό, σε άμεση αντίθεση, σε σχέση αποκλεισμού μεταξύ τους. Κάποιο λάθος γίνεται σίγουρα απ' την πλευρά μας.

Λέει κάπου ο Χριστός: *«Όπου εστί ο θησαυρός υμών, εκεί έσται και η καρδιά υμών»* (Ματθ. 6, 21). Τί μας λέει ο Χριστός; Τί αγαπάτε πιο πολύ; Σε τί έχετε προσκολληθεί περισσότερο; Ποιος θεωρείτε ότι είναι ο θησαυρός σας; Εκεί θα είναι στραμμένη και προσκολλημένη και η καρδιά σας. Σε ό,τι θεωρείτε σπουδαιότερο και λαχταράτε περισσότερο. Αυτό θα γίνει κέντρο της ζωής σας, υπέρτατος σκοπός. Και από εκεί θα παίρνουν σειρά προτεραιότητας τα υπόλοιπα.

Είναι λοιπόν ο Θεός το πρώτο που ζητάμε στη ζωή μας; Θα προσαρμοστούν τότε όλα προς αυτόν. Τίποτε δεν θα μας εμποδίσει από το να πράξουμε όσα μας ζητεί ο Θεός. Κερδίζει μήπως περισσότερο η οικογένεια το ενδιαφέρον μας, την απόλυτη αγάπη μας; Θα προσκολληθούμε τότε αποκλειστικά σ' αυτήν και δεν θα βρούμε ποτέ χρόνο και διάθεση για τίποτε άλλο.

Πώς γίνεται όμως με τον ερωτευμένο άνθρωπο; Ασχολείται με όλα, αλλά ποτέ δεν φεύγει απ' το μυαλό του το πρόσωπο που αγαπάει. Και μάλιστα χωρίς να κάνει την παραμικρή προσπάθεια γι' αυτό. *«Ο όντως ερών αεί το του φιλουμένου πρόσωπον φαντάζεται»*. Ό,τι κι αν κάνει, δεν τον εμποδίζει να αγκαλιάζει μέσα του γεμάτος ευχαρίστηση το αγαπώμενο πρόσωπο (αγ. Ιωάννης της Κλίμακος). Αν ο μεγάλος μας έρωτας ήταν ο Θεός, τίποτε δεν θα εμποδίζε, ούτε οι φροντίδες της οικογένειας ούτε κάτι άλλο, να τον έχουμε πάντα στο κέντρο της καρδιάς και του μυαλού μας.

Δεν είναι ότι οι πολλές μας φροντίδες δεν μας αφήνουν χρόνο για τον Θεό. Μας δίνει άφθονο χρόνο, μια ολόκληρη ζωή, ο Θεός. Το πρόβλημα είναι ότι δεν του δίνουμε προτεραιότητα στην καρδιά μας.

Θα νιώσουμε άραγε ποτέ την πρέπουσα διάθεση, αγάπη, έρωτα γι' αυτόν;

Καλή, εύλογημένη εβδομάδα! Καλό Σαρανταήμερο!